

ויטוריו דה-סיקה: האיש בין הבשרים

הוא מקבל משכורת אגדית ומבזבז אותה על סרטים נפלאים שאינם מכניסים רווחים. כדי לשחק לצידו בסרט רבו ביניהן ג'ינה לולובריג'ידיה וסופיה לורן, שתי שחקניות הקולנוע היפות ביותר של אירופה.

שלם עמלים 17 בנאים מתנדבים. הגנות יהיה סיפור הלילה הזה.

***

כורך בין ג'ינה לסופיה

איש מבין מפיקי הסרטים הגדולים של איטליה לא ארצה להסתכן בהפקת סרט זה, אשר סיכויו הקרובים נראו קלושים ביותר. הדיסקה החליט להפיקו לבד.

ב תנועות מהירות ומאומנות צבע המאפר את פני השחקן הגדול. בחום מנורות הסינמסקופ נמס האפור במהירות. עתה ישב וויטוריו דה-סיקה כילד טוב, נתן למאפר לעבוד על פניו ללא הפרעה. רק שפתיו נעו. סביבו הצטופף מעגל קטן של שחקני-משנה, מכונאים ומאפרים שהקשיבו בהרדה לדברי המאסטר הגדול. אפילו סופיה לורן, כוכבת הזר, השתיקה את המרה שלה לאנגלית כדי להקשיב לדברי הדיסקה.

לפתע הפסיק המאפר את עבודתו בתדהמה. "סינור דה-סיקה" קרא נרגש, "אתה בוכה..."

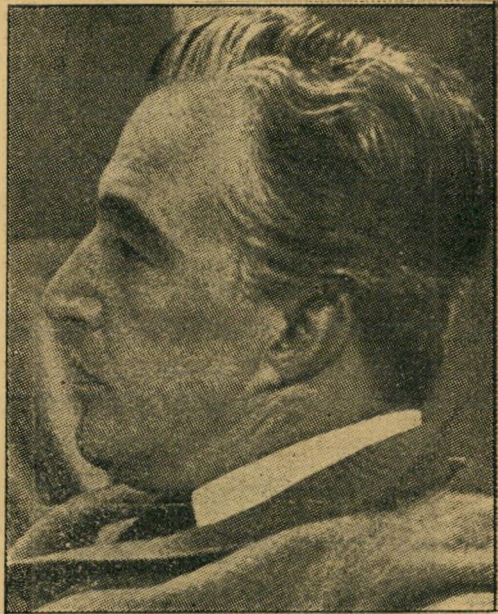
דמעה כבדה זלגה באיטיות על לחי השחקן, חרשה שביל בין צבעי האיפור. הדיסקה הפסיק את דבריו במבוכה ביקש את סליחת מאזיניו. "אינני יכול אחרת. כל פעם שאני מספר על הגנות, אני בוכה."

***

סיפורו של לילה אחד

גנות הוא שם סרטו הבא של וויטוריו דה-סיקה. לא של הדיסקה השחקן והבמאי, כי אם של הדיסקה היצרן. העלילה בנוייה על מעשה אמיתי: באיטליה קיים חוק האוסר גירוש של דייר כל זמן שלביתו יש גג דלת ומטה — גם אם אותו דייר בנה את ביתו על מגרש שאינו שייך לו. משום כך, נוהגים פועלי-בניין ברובעי העוני של איטליה להתארגן מדי פעם, לעזור לאחד מהם לבנות בית בן-לילה, על קרקע השייכת לבעל אחוזות עשיר או לממשלה.

גיבורי הגנות הם בנאי צעיר ואשתו, עוזרת בית, חסרי הישקון, המצפים בכל רגע ללדת בנם הראשון. הם מחליטים להקים בית על קרקע השייכת לרכבת. משך לילה

וויטוריו דה-סיקה
אהבה...

לשם כך דרושים מליונים רבים של לירות — מליונים אשר רק הדיסקה השחקן והבמאי יכול לרכושם תוך תקווה קצרה. הוא קיבל על עצמו סרט חדש השלישי בסדרת לחם, אהבה. שני הראשונים, בהם שיחקה לצד הדיסקה ג'ינה לולובריג'ידיה, הצליחו בעולם כולו. אולם כאשר ניגשו המפיקים לסרט השלישי נתגלה מכשול כספי רציני: ג'ינה דרשה העלאה ענקית בשכרה.

במקומה הוצעה יריבתה הצעירה, סופיה לורן. בזו אחר זו ניסו השתיים להשפיע על הדיסקה להכריע לטובתן. הדיסקה, קרוב קרב הבשרים, נרתע, השאיר את ההחלטה בידי המפיקים. אילו היה זה סרט שלי, התחזה באוזני דידי, הייתי מחפש כוכב חדש באחד הכפרים."

החברה בחרה בסופיה, ההסרטה החלה. מאות פועלי-במה, שחקנים ואנשי פרסומת עטו על כפר סורנטה, אשר אליו הועבר המשך העלילה של שני הסרטים הראשונים. מדי פעם עוזב הדיסקה הבמאי את אולם ההסרטה, יוצא לחדר ההלבשה, חוזר בלבוש המרשלו הצבעוני, ממלא את תפקיד הדיסקה השחקן. אחר-כך הוא מתליף שוב את בגדיו, ממשיך בניהול ההסרטה.

***

אשה שמנה במעלית

ד ה-סיקה אינו עלם צעיר. אולם בגיל 50 עוטר אתו היליה שאין גם לכוכב הצעיר הרומנטי ביותר של הוליווד. מספר מכתבי ההערכה המגיע אליו מדי יום גדול מזה המגיע לכל שחקן אחר בעולם. אולם, למרות ידידיו ומעריציו הרבים, יש לדה-סיקה ירידת-נפש אחת בלבד. זוהי אמי, העוזרת הראשית שלו. השנים דומים כאח ואחות. אמי היא בתו.

אחרי עבודתם המשותפת נוהגים השניים לטעוד יחד, ללא

ג'ינה לולובריג'ידיה
לחם...

סופיה לורן
... ומה עתה?

מלוחים. אחר-כך נפרדים — היא לביתה, הוא לבית-המלון שלו.

ערב אחד, בעלותו במעלית המלון, מצא שם אשה זרה. "לאיזה קומה אקח את הגברת?" שאל הדיסקה באדיבותו שובת-הלבבות.

"לאן שאתה רוצה," ענתה הגברת בלהט. "אינני יכולה לישון בלילות, מרוב געגועים אליך." באמרה זאת פתחה האשה את דלת המעלית תוך כדי נסיעתה. עצרה אותה בין שתי קומות. הדיסקה לחץ על כפתור האזעקה ולא יכול היה להימלט מידי מעריצתו עד אשר הופיעו החש"מלאים המבוחלים.

היו לו גם מעריצות רמות-מעלה. בשעת סעודת ערב שערכה המלכה אליזבת בלונדון, לכבוד שבוע הסרט האיטלקי, זכה הדיסקה למושב-כבוד לימין המלכה. אליו זכתה התכופה לצדו, אמרה נרגשת: "סינור דה-סיקה, אני כל כך אוהבת את הריאליזם שלך, אני ממש בוכה למראה סרטיך."

המלצר המלכותי הופתע עד כדי כך מן המחמאה חסרת-התקדים שהוא שכח להגיש את מנת המרק לדה-סיקה. הלה כיסה כמיטב יכולתו את צלחתו הריקה, העמיד פנים כאילו שתה את המרק. המלכה לא הרגישה בדבר.

***

חלומות מנאפורי

ב עוד שבועיים יסיים הדיסקה את עבודתו בסרט החדש עם סופיה לורן, סרט אשר טרם נמצא לו שם. ידוע רק כי יתחיל במלם לחם, אהבה. המלה השלישית חסרה. אולם זוהי דאגת המפיקים; הדיסקה עצמו מתכוון לחפ"שתי השנתית.

בחופשה זו, הוא מקוה, יסריט את הגנות, יוציא עליו את הכסף שצבר במשך השנה. גיבורי סרטו יהיו כולם חובבים, לא נסיון קולנועי, דוגמת החובבים שעשו את גונבי האופנים. מצחצחי הנעלים ונס במילנו ליצירות-מופת של הקולנוע. לרוב גילה אותם הדיסקה בסיוורם על פני איטליה כלה או באמצעות מודעה צנועה בעתון. בסרטיו מכניס דה-סיקה את זכרונות חייו. אח המאורעות שהשפיעו על בנו של פקיד נאפוליטני מרוד ועני.

מצחצחי הנעלים הוא סיפורם של שני נערים המגשימים חלום: קניית סוס. וויטוריו הילד חלם אותו חלום, שעה שאביו לקחו בטיוול בעגלת סוסים לכבוד יום הולדתו השישי. כמו גיבור גונבי האופנים הכיר דה-סיקה לא פעם את הרעב. בהיותו שחקן צעיר, התעלף על הבמה למראה שולחן עמוס מעדנים שהופיע באותו מחזה.

גם כיום אין המרשלו המצליח והחיכוי של לחם, אהבה יכול לשכוח את התחלתו כשחקן, בתפקיד מלאך המתת. הוא זוכר כיצד, בערב ראש-השנה, הופיע להקתו בפני צופה אחד בלבד, כיצד הציגו קומדיה מזמרת באולם אשר חדר ההלבשה שלו הביט ישר אל תוך חדר המתים של בית-החולים העירוני. על כן אין הוא יכול לחדול מלהפיק סרטים כאלה.

"משך כל השנה אני נוהג מחיים טובים ומסתובב בחב"רת הנשים היפות ביותר בעולם. הסרטים על העוני והעניים הם מס ההכנסה שאני משלם למען שלחת נפשי," כתב הדיסקה במאמר וידוי.